

Danmarks-Peter og Petersplassen.

Første gang jeg kom til Petersplassen i Vendsyssel banet jeg meg vei inn i et virvar av trær og busker som vokste gjennom slanger og flamingoer. Det ble en stor opplevelse i Danmarks-Peters betongunivers. Midt i det forblåste nordjyske landskapet fantes alt fra giraff (6m.høy) og elefant til isbjørn og pingviner! Sterke personlige skulpturelle uttrykk! Jeg bestemte meg der og da for å ta hånd om en gjenoppliving av dyrene, for som de stod var de farlige og like ved å måtte kasseres.

Peter Jensen ble født i 1898. Han var ugift og arbeidet som hyrdedreng, dagleier og tækkemann. Han var oppfinner, skulptør og maler, flere av maleriene er i Vendsyssel Kunstmuseums samling. Danmarks-Peter ble oppfattet som en særling, en landsbyoriginal. Da han døde i 1984, ble skulpturene, som opprinnelig stod i hans have i Bjergby, flyttet opp til Gamlehjemmet i Gl. Bjergby. Han uttalte før han døde, et ønske om at dyrene måtte bli godt tatt vare på, der de skulle skue utover landskapet, på en av Vendsyssels flotteste utkiksposter. Parken ble døpt "Petersplassen".

Jo flere historier jeg hørte; om at Peter f.eks reparerte den gamle bilen sin i bunnen med kyllingnett og betong, eller måten han så direkte forklarte sin prosess på i filmen "Naivisten", som ble til på kunsthistoriker Broby Jhansens oppfordring, jo mer inntrykk gjorde han:

"Se det er jo så lett, når bare man har materialerne. Man tager noget cement i forskellige farver, pandeplader, noget gammelt minktråd og så nogle brugte kofangere. Så skruer man kofangerne sammen til skelettet, krosser noget minktråd sammen og lægger en pandeplade eller to fornedet af maven, så ikke indværket render ud og så klasker man ellers noget cement på skidtet."

Da over 30 dyr lå med buken i været i mitt verksted, fortvilte jeg over tilstanden og alt arbeidet som ventet. Min mann gav meg gnisten tilbake ved å minne meg på Peters umiddelbare glede over det å skape, direkteheten og det uredde, som jeg tente på første gang jeg så skulpturene. Dermed var I. M. Thora J. Møller, Jeppe R. Køser og jeg igang med gjenopplivningsprosessen i Peters ånd. Vi opererte strutsen, som var bygd over en varmtvannstank, og som hadde ligget med hodet under jorden i flere år, fant en kofanger fra 1963, for at ørnen skulle få sitt nebb på plass igjen, fikk rivene inn i kenguruens klør og ellers rustbehandlet og modellert alle sårene.

Mens Borgerforeningen samlet inn penger til renoveringen fikk jeg ofte høre; "Hva skal man med det der gamle skitt" "Det skjemmer området!" Etterat parken ble ferdig, med benker, bord og bål plass og dyrene fikk stråle i åpent steppelandskap, hørte jeg istedet stolte bemerkninger som "Jeg kjente Danmarks Peter!" "Min far var venne med Smed-Peter!"

Den nyrenoverte Petersplassen åpnet samtidig med motorveien i Hjørring, 2002, med direkte forbindelse til Petersplassen i Rom. I den forbindelse fikk Peters hest en ny rytter i uholdbare materialer, laget av Bjergby/Mygdal skoleelever. Peter hadde en rytter på hesten i en periode. Det er nå blitt en tradisjon at skolen hvert år lager en ny rytter av forskjellig herkomst, som anstiger hesten ved en liten feiring, det blir også holdt enårlig roelyktefest, på Alle Helgens Dag. DK-Peter oppfant en voldsom roeopptager, som kastet roene høyt og langt!

Noe som ligger meg på hjertet, er å understreke betydningen av en "Outsider artists" innvirkning på omgivelsene, både da han levde, men også for ettertiden, hvor vi idag ikke har samme plass i nærmiljøet til den som er "annerledes". Ofte ikke tør vi ikke se kvaliteten i noe som oppstår i kraft av sin egen styrke, på tross av omgivelsenes reaksjoner.

Kresten Magersholt, en annen avdød, men viktig "outsider artist" fra Lendum, svarte da han ble spurt om hvorfor han brukte livet sitt på å kreere sin egen finurlige landsby:

"Det er som at katten skal fange musen" !